

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 25/05- 23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. V. S., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., B. B., vo veci porušenia jeho základných práv upravených v čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 2, 3 a 5 Listiny základných práv a slobôd, čl. 5 ods. 1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 9 ods. 1, 3 a 4 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici s právomocou Špeciálneho súdu sp. zn. Pš 23/04 z 13. októbra 2004 a takto

rozhodol:

Sťažnosť Mgr. V. S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

Odôvodnenie:

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. januára 2005 doručená sťažnosť Mgr. V. S., bytom B., (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta, že postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) s právomocou Špeciálneho súdu z 13. októbra 2004 sp. zn. Pš 23/04, ktorým bol vzatý do väzby, boli porušené jeho práva upravené v čl. 17 ods. 1, 2, 3 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 8 ods. 2, 3 a 5 Listiny základných práv a slobôd, čl. 5 ods.

1 písm. c) a ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 9 ods. 1, 3 a 4 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu je len subsidiárna.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podal sťažnosť, o ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 24. novembra 2004 meritórne rozhodol tak, že prepustil sťažovateľa na slobodu.

Z uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že nie je daná jeho právomoc prejednať sťažnosť namietajúcu rozhodnutie a postup krajského súdu a rozhodnúť o nej, pretože tomu bráni skutočnosť, že o opravnom prostriedku proti napadnutému uzneseniu krajského súdu (aj postupu, ktorý mu predchádzal) rozhoduje a aj rozhodoval najvyšší súd, ktorý poskytol ochranu sťažovateľovi v rozsahu, ktorý v podstate požaduje voči krajskému súdu (čl. 127 ods. 1 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde).

V tejto spojitosti ústavný súd uvádza, že počítanie lehoty na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu od rozhodnutia najvyššieho súdu nemá žiadnu oporu v ústave a ani v zákone o ústavnom súde. Lehota na podanie sťažnosti proti rozhodnutiu krajského súdu sa počíta osobitne, nezávisle na rozhodovaní najvyššieho súdu ako väzobného súdu a z toho možno vyvodiť aj to, že sťažnosť proti rozhodnutiu krajského súdu a postup, ktorý mu predchádzal, by bola podaná aj oneskorene (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), pretože krajský súd o väzbe sťažovateľa právoplatne rozhodol 13. októbra 2004 a sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 24. januára 2005, t. j. viac ako po dvoch mesiacoch od právoplatnosti uznesenia krajského súdu.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. februára 2005